

CONCA D'ÒDENA **La Pobla de Claramunt**

“Pedra seca a l'Anoia” d'Ignasi Vic, Francesca Enric i Teresa Miret guanya el Gumersind Bisbal

Jaume Armenteras anuncia, quasi per sorpresa, el futur canvi d'alcalde a la Pobla de Claramunt

J. SINGLA

La Pobla de Claramunt és un municipi amb una història i una identitat pròpies. Això, que ja ho sabem, ho va recordar l'insigne lingüista -Premi d'Honor de les Lletres catalanes- Antoni Maria Badia i Margarit en un emotiu parlament de cloenda de l'acte de concessió del Premi Gumersind

L'Ajuntament de la Pobla assumeix en solitari la dotació del premi i l'edició de l'obra guanyadora

Bisbal i Gutsems 2005 de recerca història, diumenge a la Pobla de Claramunt.

● Pedra seca a l'Anoia

A criteri del jurat el treball premiat va ser “Pedra seca a l'Anoia”, un recull referència a 233 barraques de camp i de vinya als termes municipals de Carme, Orpí, la Torre de Claramunt i la Pobla de Claramunt, realitzat per

Ignasi Vic, Maria Francesca Enric i Teresa Miret

El treball guanyador, a més del recull dels aspectes tècnics de cadascuna de les 233 cabanes fetes amb pedra seca, inclou també una abundant col·lecció fotogràfica que les situa en el seu entorn original, sempre al voltant del Castell de Claramunt.

El jurat ha valorat el mèrit de la recerca que recupera un dels vestigis laborals i econòmics en quatre municipis de la comarca tots ells colindants i situats en el mateix entorn. Alhora que és un exemple per a altres pobles de l'Anoia que també han començat a fer aquest treball de recerca i recuperació de les cabanes de pedra seca tan característiques d'aquesta zona.

Els tres autors varen recollir el premi, dotat amb 1.200 euros i la publicació del treball guanyador, de mans de Jaume Armenteras, alcalde de la Pobla de Claramunt.

● Anunci de relleu a l'alcaldia de la Pobla de Claramunt

En el seu parlament Jaume Armenteras va sorprendre tothom amb un anunci sorprenent: “aquest és el darrer premi Gumersind Bisbal que hi participo com a alcalde de la Pobla,

Jaume Armenteras amb Teresa Miret, Francesca Enric i Ignasi Vic, els guanyadors del Gumersind Bisbal i Gutsems

doncs en el del proper any hauré deixat el càrrec a una nova generació”.

Precisament en el ple anterior de l'Ajuntament de la Pobla es va produir la substitució de dos regidors del grup de CiU “en la línia de renovació que hem emprès”.

No obstant aquesta voluntat de deixar pas a noves generacions de dirigents locals, Jaume Armenteras lluny de abstenir-se de decidir va aprofitar l'ocasió per anunciar la creació d'un patronat “que tingui cura de la gestió de tot l'extens patrimoni cultural de la Pobla de Claramunt”.

● Un premi molt arrelat a La Pobla

En les vint-i-sis edicions del Premi Gumersind Bisbal i Gutsems s'ha creat una excel·lent bibliografia de temes històrics ben diferents. “Vam heretar el premi del poblatà Gumersind Bisbal i hem procurat incrementar-lo i conservar-lo com un dels més prestigiosos premis de recerca històrica de Catalunya” deia Armenteras.

Inicialment el premi era atorgat i editat per la Fundació Salvador Vives i Casajuana però a causa dels costos creixents d'edició, a poc a poc l'Ajuntament es va anar fent càrrec de la dotació del premi i finalment aquest any n'ha desaparegut de la convocatòria la Fundació Salvador Vives i tot el premi és a càrrec de l'ajuntament de la Pobla de Claramunt.

● Les comarques donen caràcter a Catalunya

El tancament de l'acte va anar a càrrec del lingüista i premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2003, Antoni Maria Badia i Margarit, que actualment resideix a Igua-

lada amb la seva esposa i el seu fill, l'exregidor de l'Entesa Xavier Badia.

Conscient del seu veinatge en una comarca frontissa, Badia i Margarit va parlar del paper de les comarques en la formació del caràcter nacional i de les variants lingüístiques dels idiomes sorgits del llatí.

“A la caiguda de l'Imperi Romà el llatí es va transformar en el català, el castellà, el portuguès, el francès, l'italià... en funció de les varietats que els diferents pobles li anaven donant. Per què no hi ha un idioma per a cada poble? -es preguntava Badia i Margarit- Perquè cada capital territorial li anava donant homogeneïtat” responia el mateix lingüista.

Per a corroborar la seva tesi va demostrar mitjançant les línies imaginàries que divideixen Catalunya en dues meitats, Oriental i Occidental, va recordar les varietats idiomàtiques dins del català que es donen en les comarques.

Per això es declara defensor del pes cultural de cada comarca. Com a geògraf va posar un altre exemple: “Si mireu el mapa dels Estats Units veureu que al sud els estats tenen unes fronteres que són fetes amb un tiralínes. En canvi les del nord, són estats més petits i amb fronteres més recargolades, fruit d'una constitució territorial feta a base de signes identitaris i pes cultural”.

Anant al cas de la península ibèrica, Badia i Margarit fa notar que “mentre al sud hi ha grans ciutats on hi viu la majoria de la població que estan molt allunyades entre si, al nord el mapa està format per moltes petites i grans poblacions molt properes entre si i ben interrelacionades”. Aquesta

proximitat i varietat de pobles és el que dona caràcter.

On hi ha hagut més tensions és on hi ha comarques amb més identitat, és una de les tesis del doctor Badia i Margarit -que en alguna altra edició del premi n'ha estat jurat- que, anant més enllà, considera que “la Pobla de Claramunt és un municipi amb molta identitat dintre d'aquesta comarca. Pocs municipis de la seva mida tenen un pes i una identitat cultural com té la Pobla de Claramunt”, conclou Badia i Margarit.

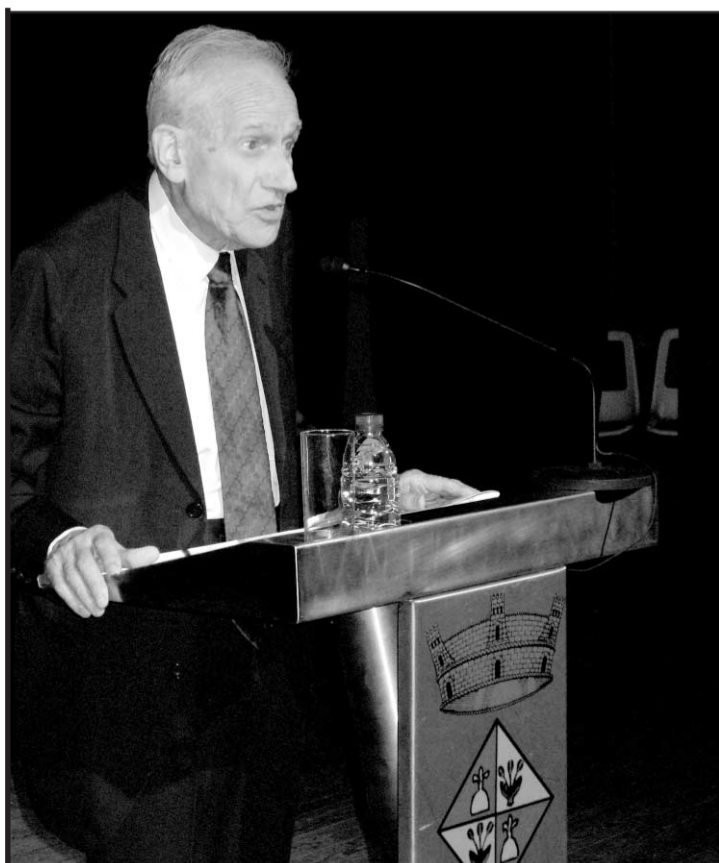
La darrera part de la intervenció del doctor Badia i Margarit va ser per citar el paper del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada “primera entitat cultural que ja durant el franquisme va iniciar el treball de recuperació i renaixement de la cultura anoienca”.

L'acte -coincidint amb la Diada Nacional de Catalunya- va acabar com és tradició en un dinar d'agraïment als premiats, als jurats i als organitzadors del premi Gumersind Bisbal de la seva tasca.

● Premi de referència

El premi Gumersind Bisbal i Gutsems és actualment biennal i ara amb la desaparició de la Fundació Salvador Vives inicia una nova etapa que serà pilotada directament per l'ajuntament de la Pobla de Claramunt que a més d'honorar al mecenes que va instituir el premi conserva un certamen de divulgació històrica molt prestigiós no només a l'Anoia, sinó al conjunt de Catalunya.

Curiosament només una persona nascuda a la Pobla ha guanyat el premi: Gloria Escala l'any 2000.

Antoni Maria Badia i Margarit, Premi d'honor de les lletres catalanes